

UN BRAȘOV NOU, DAR TOTUȘI VECHI

Când spunem „cum am dori să arate orașul nostru” ne proiectăm totalmente în viitor și într-o lume a proiecției imaginative a propriei minți: construim, visăm, ne dorim.

După cum afirmă și Victor Hugo: Viitorul este un edificiu misterios pe care îl construim astăzi pentru mâine; să-l făurim deci din ceea ce avem mai bun în suflet, să-l făurim cu dragoste.”

Haideți să facem un exercițiu de imaginație: eu doresc să îmi imaginez că orașul meu este o bucată proaspătă de lut; o bucată ce așteaptă să îi fie date o formă și un scop, iar eu meșterul, creatorul, am posibilitatea și capacitatea de a îi da viață. Și voi începe așa: recuperez valorile umane ce s-au pierdut în mare parte odată cu trecerea timpului, îi fac pe oameni să se respecte și să se aprecieze unii pe alții, fac lucruri mărunte dar cu însemnătate mare cum ar fi că atenția lor să nu mai fie captată de gadget-uri ultramoderne atunci când tot ce trebuie să facă e să se relaxeze; să ridice privirea din pământ și să vadă că viața e frumoasă, să ofere un zâmbet gratis fără să se aștepte la nimic în schimb.

Mai departe, ar trebui să ne gândim la păstrarea specificului orașului. La clădirile sale reprezentative, la monumentele și la istoria de până acum. Brașovul ar fi un oraș capabil să atingă o oarecare perfecțiune dacă oamenii ar arunca o privire în trecut și ar fi conștienți de importantă sa istorică. Spre exemplu, părinții ar trebui să își ducă măcar o dată în viață copiii la Prima Școală Românească, să viziteze Biserica Neagră și să îi afle povestea, să cunoască Troițele și ce semnifică ele și multe altele. Deasemenea, repararea clădirilor vechi ce stau să cadă pe trecători ar trebui să devină o problemă majoră ce ar trebui rezolvată în cel mai scurt timp posibil.

Însă lucruri pozitive care spun ceva despre viitor se întâmplă: din ce în ce mai mulți tineri merg la teatru și sunt interesați de această artă fiind un lucru extrem de benefic, faptul că se organizează vernisaje, expoziții, festivaluri, lansări de carte și altele, dându-se astfel posibilitatea unei mai mari culturalizări. Și toate acestea se văd în faptul că Brașovul concurează pentru titlul de Capitală Cultural Europeană din 2021. Însă până atunci mai avem timp de îmbunătățiri și de progres.

Cheia unui oraș perfect nu stă în imaginea orașului în sine, iar noi nu ne putem plânge în acest sens, cheia stă la oameni și la atitudinile lor și față unii de alții și față de oraș și de însemnătatea lui. Dacă oamenii încep să aprecieze faptul că stau într-un oraș frumos, dacă îi cunosc istoria și edificiile, dacă se repară ceea ce trebuie reparat și dacă conservăm ceea ce încă mai poate fi salvat, atunci avem o șansă la un Brașov mai bun, un Brașov de care să fim mai mândri decât suntem acum.